MINISTERUL EDUCAȚIEI

Universitatea Tehnică a Moldovei Facultatea Calculatoare Informatică și Microelectronică Tehnologia Informației

Raport

Disciplina: Metode numerice

Lucrarea de laborator nr. 1

Tema: "REZOLVAREA NUMERICĂ A ECUAȚIILOR ALGEBRICE ȘI

TRANSCENDENTE"

Varianta: 23

Student:	Raevschi Grigore 11-231
Coordonator:	Conf. univ. Pațiuc Vladimir

Cuprins

Scopul lucrării	2
Varianta: 23	
Funcția a	
Funcția b	
Codul $lg(2x + 3) + 2x - 1$	
Codul $x^3 + 7x - 2$	

Scopul lucrării

- 1. Să se separe toate rădăcinile reale ale ecuației f(x)=0 unde y=f(x) este o funcție reală de variabilă reală.
- 2. Să se determine o rădăcină reală a ecuației date cu ajutorul metodei înjumătățirii intervalului cu o eroare mai mică decât $\varepsilon=10^{-2}$
- 3. Să se precizeze rădăcina obținută cu exactitatea $\varepsilon=10^{-6}$ utilizând
 - metoda aproximațiilor succesive
 - metoda tangentelor (Newton)
 - metoda secantelor.
- 4. Să se compare rezultatele luând în considerație numărul de iterații, evaluările pentru funcția și derivată.

Varianta: 23

a)
$$lg(2x + 3) + 2x - 1$$

b)
$$x^3 + 7x - 2$$

Funcția a

1)
$$f(c) - f(b) < 0$$

$$y = \lg(2x + 3) + 2x - 1 = 0$$

Calculăm pe intervalul [0; 1]

$$f1 = lg3 - 1; < 0$$

$$f2 = lg5 + 1; > 0$$

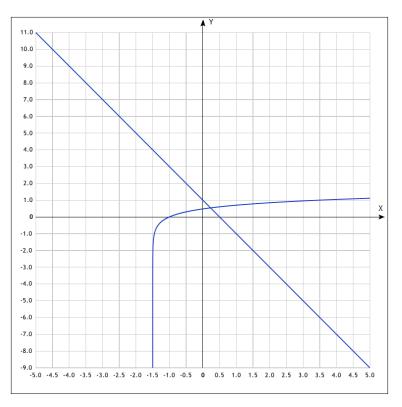
Din faptul că avem o expresie >0 rezultă că pe acest interval există soluții.

2)
$$f'(x) > 0$$
 sau $f'(x) < 0$

$$f'(x) = \frac{1}{2x+3} \ln 10 + 2;$$
 $x \in [0; 1]$

$$2x + 3 > 0;$$
 $x \in [0; 1] <=>$

$$f'(x) > 0 ; \qquad \forall x \in [0; 1]$$

- lacksquare $y(x) = \log_{10} 2x + 3$ Показать таблицу точек
- y(x)=1-2x Показать таблицу точек

Figura 1: Graficul funcției lg(2x+3)+2x-1

Funcția b

$$f(x) = x^3 + 7x - 2$$

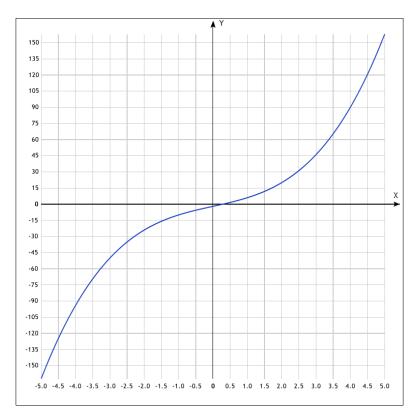
$$f'(x) = 3x^2 + 7 = 0$$
 $x^2 = -\frac{7}{3}$ $x_{1,2} = \pm i\sqrt{\frac{7}{3}}$

x_i	a = 0	b = 1
y = f(x)	-2	+6

Observăm că semnele diferă (+ și -) [0,1] \exists !

Aproximare succesivă
$$x^3 + 7x - 2 = 0$$
 $x^2 = \frac{2-x^2}{7} = \varphi(x)$

$$|\varphi'(x)| \le \alpha < 1, \quad x \in [0,1]$$

lacksquare $y(x)=x^3+7x-2$ Показать таблицу точек

Figura 1: Graficul funcției $x^3 + 7x - 2$

Codul lg(2x + 3) + 2x - 1

```
#include <stdio.h>
#include <math.h>
#define epsilon 0.0001
int numar_iteratii = 0;
double functie(double x)
   return log10(2 * x + 3) + 2 * x - 1;
double functie iterata(double x)
    return (log10(2 * x + 3) - 1) / -2;
double derivata functie(double x)
   return 2 + 2 / (2 * x + 3);
double derivata_doua_functie(double x)
   return -2 / pow(2 * x + 3, 2);
}
double metoda_injumatatirii(double a, double b)
   double c;
    if (functie(a) * functie(b) < 0)</pre>
```

```
while (fabs(b - a) > epsilon)
           c = (a + b) / 2;
           numar_iteratii++;
           printf("Pasul %d: a = %f, b = %f, c = %f \n", numar_iteratii, a, b, c);
            if (functie(a) * functie(c) < 0)</pre>
               b = c;
            else
               a = c;
        return c;
   }
   else
       return -1;
   }
double metoda_aproximarilor(double a)
   double x = a, y;
   do
      y = functie_iterata(x);
       numar_iteratii++;
       printf("Pasul %d: x = %f, y = %f \n", numar_iteratii, x, y);
        if (fabs(y - x) \le epsilon)
           break;
        x = y;
   } while (1);
   return x;
double metoda_newton(double a)
```

```
double x = a, x1;
   do
    {
        x1 = x - functie(x) / derivata_functie(x);
       numar_iteratii++;
        printf("Pasul %d: x = %f, x1 = %f \n", numar_iteratii, x, x1);
        if (fabs(x1 - x) \le epsilon)
            break;
        x = x1;
   } while (1);
   return x1;
double metoda_secantelor(double x0, double x1)
   double x2;
   do
    {
        x2 = x1 - (functie(x1) * (x1 - x0)) / (functie(x1) - functie(x0));
       numar iteratii++;
        printf("Pasul %d: x0 = %f, x1 = %f, x2 = %f \n", numar iteratii, x0, x1, x2);
        if (fabs(x2 - x1) \le epsilon)
           break;
        x0 = x1;
        x1 = x2;
   } while (1);
    return x2;
int main()
   double a = -1, b = 1;
   printf("Metoda injumatatirii intervalului:\n");
   double radacina_injumatatire = metoda_injumatatirii(a, b);
```

```
if (radacina_injumatatire != -1)
    printf("Rădăcina: (%f, 0)\n", radacina_injumatatire);
}
else
    printf("Metoda injumatatirii nu a reusit.\n");
printf("Numar iteratii: %d\n", numar_iteratii);
numar_iteratii = 0;
printf("Metoda aproximarilor succesive:\n");
printf("Rădăcina: %f\n", metoda aproximarilor(a));
printf("Numar iteratii: %d\n", numar_iteratii);
numar iteratii = 0;
printf("Metoda Newton:\n");
printf("Rădăcina: %f\n", metoda_newton(a));
printf("Numar iteratii: %d\n", numar_iteratii);
numar iteratii = 0;
printf("Metoda secantelor:\n");
printf("Rădăcina: %f\n", metoda_secantelor(a, b));
printf("Numar iteratii: %d\n", numar_iteratii);
return 0;
```

```
Metoda injumatatirii intervalului:
Pasul 1: a = -1.000000, b = 1.000000, c = 0.000000
Pasul 2: a = 0.000000, b = 1.000000, c = 0.500000
Pasul 3: a = 0.000000, b = 0.500000, c = 0.250000
Pasul 4: a = 0.000000, b = 0.250000, c = 0.125000
Pasul 5: a = 0.125000, b = 0.250000, c = 0.187500
Pasul 6: a = 0.187500, b = 0.250000, c = 0.218750
Pasul 7: a = 0.218750, b = 0.250000, c = 0.234375
Pasul 8: a = 0.218750, b = 0.234375, c = 0.226563
Pasul 9: a = 0.226563, b = 0.234375, c = 0.230469
Pasul 10: a = 0.226563, b = 0.230469, c = 0.228516
Pasul 11: a = 0.228516, b = 0.230469, c = 0.229492
Pasul 12: a = 0.229492, b = 0.230469, c = 0.229980
Pasul 13: a = 0.229980, b = 0.230469, c = 0.230225
Pasul 14: a = 0.230225, b = 0.230469, c = 0.230347
Pasul 15: a = 0.230347, b = 0.230469, c = 0.230408
Rădăcina: (0.230408, 0)
Numar iteratii: 15
Metoda aproximarilor succesive:
Pasul 1: x = -1.000000, y = 0.500000
Pasul 2: x = 0.500000, y = 0.198970
Pasul 3: x = 0.198970, y = 0.234392
Pasul 4: x = 0.234392, y = 0.229911
Pasul 5: x = 0.229911, y = 0.230473
Pasul 6: x = 0.230473, y = 0.230403
Rădăcina: 0.230473
Numar iteratii: 6
Metoda Newton:
Pasul 1: x = -1.000000, x1 = -0.250000
Pasul 2: x = -0.250000, x1 = 0.143593
Pasul 3: x = 0.143593, x1 = 0.218730
Pasul 4: x = 0.218730, x1 = 0.228918
Pasul 5: x = 0.228918, x1 = 0.230221
Pasul 6: x = 0.230221, x1 = 0.230386
Pasul 7: x = 0.230386, x1 = 0.230407
Rădăcina: 0.230407
Numar iteratii: 7
Metoda secantelor:
Pasul 1: x0 = -1.000000, x1 = 1.000000, x2 = 0.276876
Pasul 2: x0 = 1.000000, x1 = 0.276876, x2 = 0.229513
Pasul 3: x0 = 0.276876, x1 = 0.229513, x2 = 0.230412
Pasul 4: x0 = 0.229513, x1 = 0.230412, x2 = 0.230410
Rădăcina: 0.230410
Numar iteratii: 4
PS C:\Users\grigo\Desktop\Metode numerice>
```

Figura 2: Rezultatul obținut a funcției lg(2x+3)+2x-1în program

Codul $x^3 + 7x - 2$

```
#include <stdio.h>
#include <math.h>
#define epsilon 0.0001
int numar_iteratii = 0;
double functie (double x)
   return pow(x, 3) + 7 * x - 2;
double derivata_functie(double x)
   return 3 * pow(x, 3) + 7;
double metoda_injumatatirii(double a, double b)
   double c;
   if (functie(a) * functie(b) < 0)</pre>
        while (fabs(b - a) > epsilon)
        {
           c = (a + b) / 2;
           numar_iteratii++;
            printf("Pasul %d: a = %f, b = %f, c = %f \n", numar_iteratii, a, b, c);
            if (functie(a) * functie(c) < 0)</pre>
                b = c;
            else
               a = c;
        return c;
```

```
else
   {
       return -1;
   }
double metoda_newton(double a)
   double x = a, x1;
   do
   {
       x1 = x - functie(x) / derivata_functie(x);
       numar_iteratii++;
       printf("Pasul %d: x = %f, x1 = %f \n", numar iteratii, x, x1);
       if (fabs(x1 - x) \le epsilon)
           break;
       x = x1;
   } while (1);
   return x1;
double metoda_secantelor(double x0, double x1)
   double x2;
   do
       x2 = x1 - (functie(x1) * (x1 - x0)) / (functie(x1) - functie(x0));
       numar_iteratii++;
       printf("Pasul %d: x0 = %f, x1 = %f, x2 = %f\n", numar_iteratii, x0, x1, x2);
       if (fabs(x2 - x1) \le epsilon)
           break;
       x0 = x1;
       x1 = x2;
    } while (1);
```

```
return x2;
int main()
   double a = -1, b = 1;
   printf("Metoda injumatatirii intervalului:\n");
   double radacina_injumatatire = metoda_injumatatirii(a, b);
   if (radacina_injumatatire != -1)
    {
        printf("Rădăcina: (%f, 0)\n", radacina injumatatire);
    }
   else
        printf("Metoda injumatatirii nu a reusit.\n");
   printf("Numar iteratii: %d\n", numar_iteratii);
   numar_iteratii = 0;
   printf("Metoda Newton:\n");
   printf("Rădăcina: %f\n", metoda_newton(a));
   printf("Numar iteratii: %d\n", numar_iteratii);
   numar_iteratii = 0;
   printf("Metoda secantelor:\n");
   printf("Rădăcina: %f\n", metoda\_secantelor(a, b));
   printf("Numar iteratii: %d\n", numar_iteratii);
   return 0;
```

```
Metoda injumatatirii intervalului:
Pasul 1: a = -1.000000, b = 1.000000, c = 0.000000
Pasul 2: a = 0.000000, b = 1.000000, c = 0.500000
Pasul 3: a = 0.000000, b = 0.500000, c = 0.250000
Pasul 4: a = 0.250000, b = 0.500000, c = 0.375000
Pasul 5: a = 0.250000, b = 0.375000, c = 0.312500
Pasul 6: a = 0.250000, b = 0.312500, c = 0.281250
Pasul 7: a = 0.281250, b = 0.312500, c = 0.296875
Pasul 8: a = 0.281250, b = 0.296875, c = 0.289063
Pasul 9: a = 0.281250, b = 0.289063, c = 0.285156
Pasul 10: a = 0.281250, b = 0.285156, c = 0.283203
Pasul 11: a = 0.281250, b = 0.283203, c = 0.282227
Pasul 12: a = 0.282227, b = 0.283203, c = 0.282715
Pasul 13: a = 0.282227, b = 0.282715, c = 0.282471
Pasul 14: a = 0.282471, b = 0.282715, c = 0.282593
Pasul 15: a = 0.282471, b = 0.282593, c = 0.282532
Rădăcina: (0.282532, 0)
Numar iteratii: 15
Metoda Newton:
Pasul 1: x = -1.000000, x1 = 1.500000
Pasul 2: x = 1.500000, x1 = 0.806569
Pasul 3: x = 0.806569, x1 = 0.320142
Pasul 4: x = 0.320142, x1 = 0.281569
Pasul 5: x = 0.281569, x1 = 0.282516
Pasul 6: x = 0.282516, x1 = 0.282493
Rădăcina: 0.282493
Numar iteratii: 6
Metoda secantelor:
Pasul 1: x0 = -1.000000, x1 = 1.000000, x2 = 0.250000
Pasul 2: x0 = 1.000000, x1 = 0.250000, x2 = 0.278195
Pasul 3: x0 = 0.250000, x1 = 0.278195, x2 = 0.282509
Pasul 4: x0 = 0.278195, x1 = 0.282509, x2 = 0.282494
Rădăcina: 0.282494
Numar iteratii: 4
PS C:\Users\grigo\Desktop\Metode numerice>
```

Figura 3: Rezultatul obținut a funcției $x^3 + 7x - 2$ în program

Concluzie

În urma efectuării acestei lucrări de laborator s-a determinat soluția ecuației transcendente f(x) = 0, prin precizarea rădăcinii obținute cu exactitatea ε utilizând cele $\varepsilon = 10 - 4$, metode: înjumătățirii intervalului, aproximărilor succesive, Newton și secantelor. În cazul ambelor ecuații metoda Newton s-a dovedit a fi mai eficientă, obținându-se o soluție exactă și cu o complexitatea în timp mai mică.